

Og så vil jeg hæfte mig ved det, som hr. Frank Jensen ikke svarer på: Hvorfor støtter Socialdemokratiet ikke vores vigtigste allierede, USA og England, i denne her sag? Hvad er der sket med holdningen hos den daværende statsminister? Danmark er klar, sagde hr. Poul Nyrup Rasmussen, der meget klart meddelte, at vi skulle følge USA hele vejen.

Man kan diskutere frem og tilbage, om USA har gjort det hele rigtigt i forbindelse med den her sag. Men det, der i hvert fald står tilbage, er, at der nu er en aktion, hvor man vil afvæbne Saddam Hussein, man vil sikre den irakiske befolkning noget frihed, og så vil Socialdemokraterne ikke være med. Hvad er dog det for en holdning?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det, jeg vil sige, lægger sig fint i forlængelse af det sidste, hr. Frank Jensen svarede mig: Vi, Socialdemokratiet, har truffet vores valg, og vi troede, at regeringen var enig med os indtil i går.

Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen: Er det den måde, en nation driver udenrigspolitik på? At et oppositionsparti siger: Vi har truffet vores valg, og vi går ud fra, at regeringen nok holder sig til, og vi er dybt skuffede over at se, at det ikke er tilfældet. Jamen sådan spiller klaveret jo ikke, når en nation skal agere i forhold til udlandet.

Kl. 11.45

Nej, det, der er det mærkelige og sørgelige og ynkelige, er at se, at der tilsyneladende sker det samme, hver gang Socialdemokratiet kommer i opposition, for så bliver det sikkerhedspolitisk med de korslagte arme, så bliver det pludselig fodnoternes tid, så gælder pludselig ikke mere en hr. Poul Nyrup Rasmussens ord til USA: Vi følger jer hele vejen. Det var det, der var min pointe.

Så vil jeg slå fast, og det kan hr. Frank Jensen ikke komme uden om: Vi kan være uenige om, hvorvidt vi skal i krig eller ej, men at kontinuiteten i sikkerhedspolitikken ligger hos regeringen og ikke hos Socialdemokratiet, hos regeringen og Dansk Folkeparti, er vist ikke til at komme uden om. Det er dér, der konsekvent har været ført den samme linje fra først til sidst.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der kom et par interessante selvmodsigelser eller i hvert fald én fra hr. Frank Jensen. Det var

bl.a., at hr. Frank Jensen sagde: Jura er ikke en eksakt videnskab. Efterfølgende sagde hr. Frank Jensen: Det er et juridisk faktum, at der ikke er folkeretligt grundlag. Hvordan hænger det sammen?

Så holder hr. Frank Jensen meget fast i Hans Blix' ønske om 2 måneder mere. Hr. Frank Jensen vil gerne give 2 måneder mere og mener, at det er det, som Hans Blix har sagt at han har brug for.

Kan hr. Frank Jensen ikke bekræfte, at når Hans Blix har nævnt de 2 måneder, er det under helt klar forudsætning af, at Irak samarbejder fuldstændig betingelsesløst og lægger det hele åbent frem?

Og hvad er realiteterne på trods af de små fremskridt, der er gjort? Hvad er realiteterne? Hvad har Hans Blix også sagt og skrevet om det samarbejde fra irakerne?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg forstår, at hr. Peter Skaarup gerne vil diskutere den militære intervention i Kosovo for at beskytte befolkningen mod fordrivelse, mod nedslagtning af mennesker, ikke mindst muslimske borgere i Kosovo.

Det er jo rigtigt, at her opererede man ikke på grundlag af nogen FN-resolution. Jeg tror, hr. Peter Skaarup er bekendt med det grundlag, hvorpå aktionen fandt sted, nemlig at det var beslutninger, dog ikke i Sikkerhedsrådet, men i FN-systemet.

Selvfølgelig er jeg enig i, at den internationale retsorden ikke er fuldbragt. At man kan henvise til eksempler på, at man har handlet i Kosovo på et grundlag, som ikke var en FN-resolution, giver jo ikke i dag argumentation for, at vi skal gøre nøjagtig det samme i forhold til Irak, hvor vi altså nu befinder os i et forløb på baggrund af en sikkerhedsrådsresolution, som blev vedtaget i enstemmighed den 8. november sidste år.

Det er jo derfor, jeg simpelt hen ikke forstår, at Venstre og De Konservative vil bruge dagen i dag på at sige, at nu er nok nok. Hvorfor er det lige her den 19. marts 2003, at nok er nok? Når vi nu har Blix og hans folk på stedet, der gør fremskridt, hvorfor kunne man så ikke vente til i dag?

Blix skulle i dag – det tror jeg udenrigsministeren kan bekræfte, når udenrigsministeren får lejlighed til det – have afrapporteret. Hvorfor kunne man ikke have ventet? Hvorfor det kissejav lige nu? Er det ikke, fordi den amerikanske